

קבלה לעם

גיליון מס' 30 העיתון החודשי של תנועת "בני ברק" • תמוז תשס"ח • יולי-אוגוסט 2008 • www.kab.co.il

בלוז לחופש הגדול

הקיץ בעיצומו, השמש קופחת ואנחנו רק רוצים קצת חופש. מחפשים לאן? יש לנו הצעה למקום שעוד לא ביקרתם בו - מסע אמיתי ומרתק אל תוך עצמכם...

ממנה רק הולכת וגוברת מרגע לרגע. איך עושים את זה? מתחילים בהחלטה אחת קטנה - להפסיק לברוח. אם נבין שהשאלה הטבעית "בשביל מה אנו חיים?" אוצרת בתוכה הזדמנות נדירה. אם רק נפתח בפניה את ליבנו ונאפשר לה להיכנס, נוכל לגלות את כל הטוב והעונג שהיא רוצה להביא לנו. מפתיע ככל שזה יישמע, דווקא חיפוש התשובה לשאלה מהותית זו, טומן בחובו את המפתח לעלייה על המסלול שמוביל לחופש הנצחי.

דיל מיוחד

מי מאיתנו שימשיך לחפש ולחקור, יגלה שרק כאשר האדם מגלה בעצמו את סוד החיים ויוצא לאוויר העולם הרוחני, הוא מגלה את החופש האמיתי. שם הוא יכול לבנות לעצמו "מקום" חדש, ללא לחצים או ערכים שמוכתבים על ידי החברה או על ידי מערכות תקשורת ופרסום מתוחכמות. שם הוא יכול להיות "אדם" באמת. למעשה, אין חופש גדול יותר מלהכיר את מערכת הכוחות העליונה שמניעה את עולמנו - מערכת חוקים שאינה מגבילה את האדם אלא מאפשרת לו להתפתח, ונמצאת מעבר לזמן, למקום ולתנועה. המקובלים נוהגים לומר כי במצב מיוחד זה: "נשמת אדם תלמדנו". כלומר, נשמתו, השורש הרוחני שייחודי רק לו, הוא שמדריך את האדם לעבר מימוש עצמי וסיפוק. כדי להגיע אל החופש האמיתי, איננו צריכים לטפס על איזה הר, להרחיק עד קצה העולם או להתנתק מהחיים, אפילו לא לנסוע עד דרום הארץ. כל שעלינו לעשות הוא לאפשר לשאלה הפנימית שבנו להתעורר ולהוביל אותנו לחיפוש אמיתי. ומשם, הדרך אל חופש הגדול באמת כבר סלולה.

התכונות והכישורים שקיבל עם לידתו. כשהוא גדל, הוא מושפע באופן מוחלט מהוריו, ממוריו ומהמחנכים השונים בחייו.

בשנות בגרותו, מכתבים לו כלי התקשורת והחברה שסובבת אותו את הכול: מה ללבוש, מי להיות, למה לשאוף, איך לחשוב, מה לאכול, את מי לאהוב, מה נכון ומה לא. אפילו סטנדרטים של יופי או כיעור, קודים של התנהגות ודיבור, כולם נקבעים עבורו על ידי החברה.

למעשה, האדם אינו בוחר כיצד להיות את חייו, אלא פשוט חי אותם. הוא מנווט אותם על פי מערכת נוקשה של חוקים שנקבעו על ידי אחרים, ומשתדל ללא הפסקה לכצות את החברה שסביבו.

בסופו של דבר, האדם הוא תוצר המורכב משילוב של תכונות וכישורים טבעיים שקיבל בעת לידתו (הגנים שלו), ומהשפעתה של הסביבה שבה הוא חי. כל אלה מכתבים במאה אחוז את ההתנהלות של חייו, כובלים אותו, ולא מאפשרים לו להיות חופשי באמת.

וזה עוד לא הסוף. אם נחשוב על כך נגלה שגם תרבות הפנאי המפוארת שפיתחנו, מקורה בבריחה מהתמודדות עם שאלה מסוימת מאוד המפעמת עמוק בתוכנו. אנחנו מעמיסים על עצמנו אינספור פעילויות, בולעים בשקיקה טונות של מידע שלא ממש נחוץ לנו, בוהים שעות ארוכות במסך הטלוויזיה, גולשים באינטרנט, צופים בסרטים, מבקרים בהצגות, ומה לא?! והכול, כדי להסיח את דעתנו, ולהימנע מהתמודדות עם השאלה, "לשם מה אנחנו בכלל חיים?" זוהי גם הסיבה שאנשים רבים חוששים להישאר "לבד עם עצמם", ללא טלוויזיה, רדיו, עיתון, או משהו אחר שיעסיק את המוח ואת הלב. הכול, רק כדי לא להתמודד פתאום עם אותה שאלה קיומית. אבל זה לא חייב להיות כך. שינוי קטן יכול לגרום לחיים שלנו להיראות לגמרי אחרת: חופשה מתמשכת וחסרת גבולות, שהנאה

"יוצאים לחופש!" הכריזה עדי הקטנה וחיוך שובב נמתח על פניה המנומנות. "חופש!" שאג תומר, אחיה בן העשר, את קריאת הקרב המסורתית שמאחדת מיליוני ילדים עם תום שנת הלימודים, ומתח בהתרגשות את חזהו הקטן. "כן, כן, חופש..." הפטיר באדישות אסף, הבכור, מעל מסך המחשב. כאילו רצה להגיד: "בגיל ארבע עשרה המופלג, אני כבר לא מתרגש מכלום, ובטח שלא מהחופש הגדול".

"כן, יוצאים לחופש", נאנחה האם, ולנגד עיניה חלף התסריט שצפוי לה בחודשיים הקרובים. החופש "הגדול" שלה, כולל בדרך כלל תיזוזים והסעות הלון ושוב, היאבקות חופשית עם הבלגן בסלון, וחיפוש מתמיד אחר תעסוקה לשלושת ילדיה המשוועמים. הכול, כמובן, תחת השמש הים-תיכונית הלוהטת, שלא פוסחת אפילו על האמהות המסורות ביותר...

אז לכבוד הקיץ האילתי החם, וגם כדי להקל מעט על אמה של עדי, תומר ואסף, החלטנו לערבב למענכם קוקטייל מיוחד ומרענן בטעם הנושא החם ביותר של העונה - החופש.

חופשי זה לגמרי לבד

בדרך כלל אנו רגילים לחשוב עליו כמעין פסק זמן מהחיים. ובאמת, לא חסר ממה לברוח... במיוחד כשמדובר באינטנסיביות הרותחת של מציאות החיים הישראלית. אבל האם קיים חופש שהוא יותר מאשר מפלט זמני מהחיים? כזה שאינו מלווה בחרדה שעוד רגע תסתיים החופשה ונצטרך לחזור לחיים האמיתיים... חופש שלם, אמיתי? נתחיל מהסוף. חכמת הקבלה קובעת שהאדם בעולמנו אינו חופשי כלל - הוא לא בחר לאיזו משפחה להיוולד, וגם לא השפיע על מגוון

קבלה בטלוויזיה

ערוץ 98
ערוץ הטלוויזיה
הקהילתי - "מכאן"
ב-HOT וב-YES
(ערוץ 25 ב-HOT אנאלוגי)

• לילות קבלה | שיעורים בשידור חי | א'-ו' 03:00-06:00
• בוקר אור | תכנית בוקר יומית | א'-ד' 06:00-07:30, ה'-ו' 06:00-07:30
• שאל את המקובל | שאלות ותשובות בשידור חי | ה' 21:00

ערוץ 39 - HOT קארמה יום יום, שידורי קבלה מסיבי לשעון: 03:00-06:00 | 07:00-08:00 | 13:00-14:00 | 19:00-20:00

ערוץ הקבלה באינטרנט 24 שעות ביממה: www.kab.tv

(הרב אברהם יצחק הכהן קוק, אדר היקר, עמ' קמ"ד)

קבלה בשישים

מהי קבלה, מיהו מקובל ולמה דווקא עכשיו?

מהי קבלה?

הקבלה היא שיטה לגילוי הכוח העליון שמנהל את חייו.

הלימוד קפתח בנו חוש נוסף, שבעורתו ניתן לחזור אל 'חדר הפיקוד של המציאות', להבין כיצד היא מתנהלת, ואיך נוכל להשפיע על גורלנו ולשנות אותו לטובה. כרע, כאן ועכשיו, ולא בספרה אחרת או בעולם אחר, המנותקים מהמציאות שלנו.

במהלך מחקרו האישי לומד האדם, צעד אחר צעד, מה עליו לעשות כדי לחוות מציאות טובה יותר. הוא לומד להבין את רצונותיו ורגשותיו, ולתעל אותם לכיוון הנכון. לימוד הקבלה אינו דורש מאיתנו ביצוע של פעולות חיצוניות כלשהן, וכל ויפה להפליא. לימוד חכמת הקבלה איננו לימוד השינויים והמחקר שהאדם מבצע מתנהלים בתוכו, הקבלה איננה עוסקת בעניינים מיסטיים, ולחלוטין איננה קשורה לסגולות, קמעות, גימטריות, מים

מיהו מקובל?

למשפחתו ולמדינה. כלפי פנים, המקובל חש ברובד נוסף של המציאות, שאותו לא מסוגל לקלוט האדם הרגיל.

הדבר דומה לתמונת רקמה: מלפנים נגלית לעינינו תמונת רקומה, ואילו מאחור קיימת רשת אדירה של חוטים שמעצבת וקובעת את אותה התמונה.

חייו של המקובל מתנהלים בשני העולמות בו זמנית – בעולם הזה ובעולם הרוחני. מספר על כך

מי יכול ללמוד קבלה, ולמה דווקא עכשיו?

המתאים לגילוי וללימוד החכמה.

כדי להגיע לרמת הבשלות הדרושה להתגלות חכמת הקבלה ברבים, האנושות צריכה הייתה לעבור מספר שלבי התפתחות, שהאחרון בהם מסתיים ממש בימינו. בתום תהליך התפתחות אגואיסטי בן אלפי שנים, שבמהלכו התקדמנו מסיפוק רצונותינו הבסיסיים ביותר – למזון, למין, למשפחה ולקורת גג, דרך הרצונות לעושר (או פשוט לעשות קצת כסף), לכבוד, לשליטה, לתהילה ופרסום ולידע,

אנו מגיעים כיום לנקודת שיא, או נכון יותר לומר – לסף, לכבוד, לשליטה, לתהילה ופרסום ולידע, לנוכח מציאות חדשה של חיים. בתת הכרתו הוא מרגיש שהתשובות לשאלות שמטרידות אותו נמצאות ברובד עמוק יותר ממה שמציעים החיים המגרותים בעולם הזה, ומתפש אחר שיטה שמסבירה על החלק הנסתר בחייו. כזו היא חכמת הקבלה.

מדוע, אם כן, אסרו המקובלים בדורות הקודמים ללמוד את החכמה?

כי הדור עדיין לא היה בשל. ואילו עתה, אותם מקובלים מסבירים כי הגיעה העת. עכשיו הוא הזמן לעולם הזה להציע. אז, ורק אז, הם כתבו, תתגלה לידיו יספק לו את התשובה שהוא מחפש.

על אחת כמה וכמה שיש לנו לרדוף בכל לב ובכל נפש ובכל מאד אחר חכמת דרך הקבלה, שהוא דרך האמת

(רבי ישראל בעל שם טוב, מאירות עינים, פרשת ראה)

שניות

מדריך למתחיל

קבלה מתחת לגיל 40

חשוב להבין, שבזמן הגלות, כאשר הנתיגו המקובלים את האיסור לעסוק בקבלה מתחת לגיל ארבעים, הם לא התכוונו לגיל כרונולוגי, אלא לדרגת בשלות רוחנית. המספר ארבעים בגימטרייה מייצג את האות מ' (=40). בקבלה, האות מ' מסמלת את תכונת הבינה. במושג "גיל ארבעים" המקובלים התכוונו להתעוררות נקודת הבינה בליבו של האדם, כלומר, להתעוררותו של רצון מיוחד באדם שמתחיל למשוך אותו לעבר הרוחניות.

באותן שנים, הרצון לגילוי העולם הרוחני עדיין לא התעורר בליבם של מרבית האנשים, אך כאשר הרצון כבר התעורר, לא היתה כל מניעה

איך מגיעים להשגה רוחנית?

נחיל דווקא כמה שלא צריך לעשות – לא צריך לעשות שום פעולה חיצונית. אז מה כן עושים?
קוראים בספרי הקבלה ורוצים להרגיש את המציאות הרוחנית.
איך זה עובד? בתוך כל אחד מאיתנו קיימת "הנקודה שבלב" – מעין חוש ששי שבאמצעותו ניתן להרגיש את המציאות הרוחנית. אך אותו כל חישה עדיין ררום בתוכנו. כדי לפתח אותו, עלינו לקרוא בכתבי הקבלה המקוריים, שבהם מתואר בפרטי פרטים המצב המושלם שלנו.

איך אפשר "לקלוט" מציאות רוחנית?

לצורך ההסבר, נדמה את האדם, על חמשת חושיו, לקופסא סגורה בת המישה פתחים. באמצעות החושים שלנו אנו קולטים מידע, מעבדים אותו, והתוצר של תהליך העיבוד הזה נקרא "מציאות". למעשה, אנו מוקפים במגוון עצום של צבעים, טעמים ריחות וצלילים, שרובו אינו נתפס כלל בחושינו. אנו מרגישים רק את אותו חלק מזערי שקופסאת החושים שלנו מסוגלת לקלוט.

למשל, העין האנושית מכוונת לאורך גל המתאים לטווח שבין הצבע הסגול לבין הצבע האדום. לכן, איננו מסוגלים לראות גל שאורכו קצר מן הסגול, כמו האולטרה-סגול.

אך אם נצטייד במכשיר קליטה מתאים, אשר מתרגם את הגלים שנמצאים סביבנו לאורך הגל שמתאים למכשירי הקליטה הטבעיים שלנו – האוזן, העין, האף וכ' – נוכל להכיר בקיומם של אותם גלים.

מקלט הרדיו הוא דוגמה טובה לכך: תחנות רדיו רבות אינן פהיים. כאשר מגיע הזמן הנכון, האדם מתעורר ומתחיל לחפש בעצמו. הוא יתעניין, יקנה ספר, יכנס לאתר האינטרנט או יצפה בהרצאה. "איך אדם לומד, מכשיר הרדיו בסך הכול מייצר בתוכו גל זהה לגלים שנוצצאו באוויר גם לפני שהפעלנו אותו. כך הוא מתרגם עבורנו את השדר שייצרו בתחנה, מתדר שאינו מוחשי, לתדר

שפת הקבלה

// כל חכמת הקבלה מיוסדת על עניינים רוחניים שאינם תופסים לא מקום ולא זמן, וכל הקושי למתחילים, שתופסים הדברים בניטוים הגשמי בגבולות של זמן ומקום, חילוף ותמורה" ("בעל הסולם", תלמוד עשר הספירות, חלק א', אות א').

במשפט זה פותח "בעל הסולם" את הספר העיקרי שכתב בחכמת הקבלה, "תלמוד עשר הספירות". הוא מבקש להדגיש את הכלל החשוב ביותר בלימוד החכמה – כל כתבי הקבלה עוסקים רק בחלק המציאות שנסתר מחמשת החושים שלנו.

חוסר הבנת הפירוש האמתי של המילים שבהן השתמשו המקובלים מוביל את האדם לפרש בטעות את כתביהם כאילו היו טקסט מיסטי. במקרים קיצוניים יותר נסחף האדם בעקבות דמיונו הפרוע, ושוגה לחשוב שהקבלה עוסקת במדיטציות, בלחשים או בקמעות.

לאמתו של דבר, המושגים שמופיעים בספרי הקבלה מתארים חוויה רוחנית שעובר המקובל בעת שהוא מתעלה לרמת מודעות גבוהה יותר, ואז, בעזרת מושגים המוכרים לנו מהעולם שלנו, הוא מנסה לשתף אותנו בחוויה הפנימית שהוא עבר.

לדוגמה, על פי הקבלה המילה "ארץ" מסמלת "רצון". לכן, הפסוק המפורסם "לֶךְ-לָךְ מֵאֶרֶץ וּמְוֹלָדֶיךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ" (בראשית יב', א'), יתפרש כפנייה של הבורא לאברהם במסר הברור: צא מארץ - עובד את הרצונות האגואיסטיים המוכרים לך איתם נולדת, וצא אל עבר ה"רצון" שאגלה לך – הרצון לתת.
חומר, החלק את תכונת הקבלה האגואיסטית בתכונת הנתניה.

מילון כיס שימוש

"בעל הסולם" הבין כי הגיע זמנה של חכמת הקבלה להתגלות לרבים, ולכן החליט "לפוצץ את מחיצת הברזל המפרידה בינינו ובין החכמה", ולספק לכל מי שחפץ בכך הצצה והדרכה אל מסתריה. הוא היה הראשון ליצור מילון קבלי של ממש, שבו הוא הסביר בשפה מובנת לראשונה את משמעותה האמתית, הרוחנית, של כל מילה ומילה.

הרי לכם דוגמית קטנטנה:

האור – מסמל את הרגשת האדם את הכוח העליון. אדם שמתקן את עצמו ומחליף את טבע האהבה העצמית שבו לאהבת הזולת, מתמלא בהרגשה חדשה המכונה "אור".

בורא – מורכב מצירוף המילים "בוא וראה", האדם מוזמן "לבוא" ול"ראות", כלומר להתעלות לדרגה הרוחנית שנקראת: בורא.

גוף – המושג גוף מציין את הרצון האגואיסטי שלנו ליהנות.

נשמה – נשמה היא החוש הנוסף שבאמצעותו יכול האדם להרגיש את הבורא.

מלאך – מצטערים לאכזב אתכם, אבל לא כנפיים ולא גלימה לבנה. "מלאך" הוא שם הכוח שעוזר לנשמת האדם להתעלות למדרגות הרוחניות ולהגיע לחיבור מושלם עם הבורא.

העולם הזה – העולם הגשמי האדם מרגיש כרגע באמצעות חושי האגואיסטיים.

תפילה – להתפלל, מהשורש פ.ל.ל, לדרון את עצמו. לאחר שהאדם דן את עצמו ורואה כי טבעו הוא אגואיסטי, הוא פונה אל הבורא ומבקש מעומק לבו שישנה את הטבע שלו, שיהיה כמו הטבע של הנותן.

בשונה מהחשיבה הדתית הקלאסית שבה האדם פונה לבורא ומקווה שעקב כך ישנה הבורא את יחסו אליו, הרי שהקבלה גורסת שיחס הבורא אל האדם הוא תמיד מושלם, ואילו האדם הוא זה שצריך להשתנות כדי לגלות זאת.

^[1] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל: 09-509-1700

^[2] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל: 09-509-1700

”
לֹא עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הַזֶּה הִיוּ לֹמְדִים עִם תִּינוּק בֶּן תְּשַׁעָּה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתִּיּוֹקִינִים לְהַגֹּת בֵּהֶם, וְכךָ הִיוּ רֹכְשִׁים יְרַאת שָׁמַיִם בְּמִקּוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנִית

”
(הרב יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד', משנה כ')

”

”
(הרב יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד', משנה כ')

חכמת הקבלה - דברים שכדאי לדעת

הרבה תיאוריות, דמיונות וסיפורים נקשרו לחכמת הקבלה, מעט מהם אמיתיים או קרובים לאמת.

איפה באמת התחילה חכמת הקבלה? מי 'המציא' אותה? ולמה היא מתגלה דווקא עכשיו?

על פי חכמת הקבלה, מהות הטבע האנושי היא הרצון ליהנות. רצון זה טבוע בכל בני האדם ומניע אותם לעשות ה-כ-ו-ל כדי לספק את הדרושה, גם כאשר הדבר בא על חשבון אחרים. למעשה, כל פעולה שמבצע האדם, מהקטנה והפשוטה ביותר ועד הגדולה והמורכבת ביותר, נועדה אך ורק כדי להגביר את ההנאה שהוא חש, או לחלופין, להמעיט את סבלו.

הרצון ליהנות (האגו) הוא שהניע את גלגלי ההתפתחות של האנושות לכל אורך ההיסטוריה. אם בראשית ימיו הסתפק האדם בכיכר לחם, במים ובקורת גג לראשו, הרי בחלוף השנים הוא התחיל להשתוקק לעושר, לכבוד, לשליטה ולידיע.

רצונו הַגָּדֵל ליהנות, גורם לו לרוץ ללא הרף מתענוג לתענוג, ולחפש דרכים חדשות ומתקדמות יותר לספק את עצמו. מתוך הבנה זו, נוהגים המקובלים לחלק את ההיסטוריה האנושית לחמש נקודות ציון מרכזיות, שבכל אחת מהן חלה "קפיצה" משמעותית בהתפתחותו של הרצון האנושי ליהנות, האגו. הרי הן לפניכם.

אברהם אבינו – הסימן הראשון

התפתחותו הראשונה של האגו האנושי התרחשה לפני כ-4,000 שנה, באזור בבל העתיקה (עיראק של ימינו).

החיים במסופוטמיה של אותם הימים התנהלו על מי מנוחות. תושבי המקום חשו קרבה טבעית זה לזה וחיו כמשפחה אחת גדולה, אך בוקר בהיר אחד השתנו פני הדברים באופן מוחלט – לפתע החיים הפשוטים במרעה, במערה או מתחת לעץ, הפכו אפורים ובלתי מספקים בעליל. הם החלו לרצות יותר. הרבה יותר.

במהירות הבזק קרמה החקלאות המודרנית עור וגידים, והונחו היסודות הראשונים לשיטות המסחר ולשימוש בכסף ובמיסוי. לצידן התפתחו שיטות משטר ושלטון, שהשתיתו לראשונה הליכי סדר וניהול קלאסיים. התמורות החברתיות הולידו גם פערי מעמדות בקרב האוכלוסייה, ועל פני השטח החלו לצוץ ניצניה הראשונים של תופעה שלא הייתה מוכרת עד אז – ניצול הוולת. האגו שדחף את הבבלים להתפתח, הפך אותם למרוכזים בעצמם, וגם הפריד ביניהם כספין.

מגדל בבל המפורסם מסמל יותר מכול את הדחף האגואיסטי הוזה. הבבלים החדשים חשבו שבכוחם להגיע 'עד לשמיים' ולשלוט אפילו על הטבע – הכוח העליון. בפרק זמן קצר האגו התגבר עד כדי כך, שהם הפסיקו להבין אז את זה, והשפה המשותפת שבה דיברו עד אז, התפצלה לשלל הלשונות הקיימות בעולם גם כיום.

אברהם, שהיה אז בבלי עובד אלילים ככל הבבלים, ראה את

משה רבנו – יציאה משליטת האגואיזם

של מצרים, הפך גם הוא למשועבד לממלכה המצרית (שמייצגת את האגואיזם הנובר באנושות באותו השנים).
כדי להוציא את העם מהשעבוד הפנימי והחיצוני למצרים, נדרש מנהיג חזק שיוכל את העם למצב נעלה יותר. ואכן כך קורה. משה, המקובל הגדול הבא בתולדות האנושות, מתגלה.

התהליך עוד בראשיתו. אולם בניגוד לרעיו, הוא סירב להשלים עם המצב החדש, והחליט לחקור לעומק את הסיבות למתרחש סביבו. מתוך מחקריו את המציאות "הכיר אברהם את בוראו" (הרמב"ם, הלכות עבודה זרה, פרק א'). כתוצאה מאותה הכרה הוא הבין שני דברים מרכזיים:

- הכוח הכללי שמפעיל ומנהל את המציאות הוא כוח של אהבה טהורה ונתינה. מטרתו להביא את כל בני האדם להשתוות ולאיוון עימו, על פי עיקרון ההומאוסטיס (הומו=דומה, סטאזיס=מצב בטבע. חוסר האיזון עם הכוח הזה גורר תגובות לוואי, שבאות לידי ביטוי בגוונים שונים של סבל שאנו חווים.

- האגו המתגבר מנוגד לאותו כוח של אהבה ונתינה, ולכן הוא עתיד להוביל את הבבלים לחורבן. מתוך הכרת העולם הרוחני פיתח אברהם שיטה סדורה להתעלות מעל האגו. "האגו לא נועד להפריד ביניכם, אלא דווקא לגרום לכם להתאחד בקשר אמיתי וחזק יותר על פניו", ניסה אברהם להסביר לבבלים. "התפרצותו טומנת בחובה הודמנות לשינוי חיובי. אם רק תשכילו להתחבר באהבת הוולת על פני האגו המתפרץ ותתאנוו עם הכוח העליון, תוכלו לטפס לדרגת קיום גבוהה יותר ולשגשג כאומה". אולם רק חלק קטן מתושבי בבל הקשיבו למשנתו של המקובל הראשון בהיסטוריה. אותם מעטים, שמימשו על עצמם את השיטה שגילה אברהם והגיעו לקיום אהבת הוולת ביניהם, הפכו ברבות הימים ל"עם ישראל".

כדי להביא לעם היהודי הגולה שיטה שתסייע לו לשוב למצב הרוחני שהיה נחלתו בזמן בית המקדש, מופיע מקובל חדש על בימת ההיסטוריה – גדול תלמידיו של רבי עקיבא, רבי שמעון בר-יוחאי (רשב"י). שלוש עשרה שנה יושבים רשב"י ובנו, רבי אלעזר, במערה קטנה בפיקיעין ומכינים עצמם לכתיבת הספר שתיד לשנות את פני ההיסטוריה.

כשהם חשים שהגיעה העת, הם יוצאים מן המערה שבה הסתתרו ומקבצים סביבם שמונה מגדולי המקובלים באותה התקופה. וכך, עשרה מקובלים כנגד עשר ספירות, מתיישבים במערה קטנה בגליל, המשקיפה על הנוף הרררי של העיר צפת.

בשעה שמלחמות עקובות מדם מתרחשות ברחבי העולם וחיי האדם מאבדים כל ערך, עת שליטה, כבוד

ורכוש הופכים לערך עליון – במערה שוכנה וצפופה בצפון הארץ יושבים עשרה מקובלים ומחברים ספר על נצחיות ועל אהבת חובקת עולם – "ספר הוזהר".

"הוזהר", ספר הספרים של הקבלה, מתגלה בפעם הראשונה לעולם ונגנז מיד על ידי מחבריו. לטענתם, הדור עדיין לא ראוי להתגלותו כרבים. הוא יתגלה רק בדור שבו האנשים יתייאשו מההתפתחות האגואיסטית ויבקשו לגלות את משמעות החיים. תפקידו יהיה לטיים את תקופת החשיכה הרוחנית – את תקופת הגלות.

השיטה להתעלות רוחנית כבר פותחה, אך היא מחכה לתקופה מיוחדת

שבה יהיו בני האדם מוכשרים לבצע אותה. התקופה הזו מתחילה בצפת של המאה השש-עשרה, בימיו של המקובל רבי יצחק לוריא אשכנזי, האר"י הקדוש.

האר"י – תקופת התפתחות חדשה

של האר"י הקדוש.

תפקידו של האר"י, כמו תפקידי קודמיו, הוא להתאים את הקבלה לראשיתה של תקופת התפתחות חדשה, תקופה שבה האגואיזם האנושי גדל, והפעם בצורה אכזרית מבעבר.

אחרי השנים הרבות שבהן הוסתרה חכמת הקבלה על ידי המקובלים בחדרי חרדים, הגיעה העת לגלותה לעולם. יריית הפתיחה

יודע אני שבזכות ספר הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה שיתפשטו בעולם יצא עם ישראל לחירות, וכלימוד זה תלויה גאולתנו

(הרב שלמה שרעבי – הרש"ש, אור הרש"ש, עמ' 159)

”

בעל הסולם – האדם שהתאים את הקבלה לימינו

המאה העשרים הייתה התקופה המיוחדת והגדושה ביותר בהיסטוריה. נראה כי בתקופה זו הזמן פשוט התכווץ. המאה נפתחה עם בניית מסילת הרכבת, המשיכה בשיגור אנשים לחלל, והסתיימה עם רשת האינטרנט שהפכה את העולם לכפר גלובלי קטן. מנגד, למעלה ממאה ועשרים מיליון חללים נהרגו בשתי מלחמות עולם ובמהפכות שהתרחשו בסין ובברית המועצות.

לצד תהליכים אלה, תחושה חדשה של ריקנות החלה לפקוד אנשים רבים. תחושה זו, שרק הלכה והתעצמה עם השנים עוטפת את האנושות במאה העשרים ואחת, ומובילה למשבר כללי שתוקף את כל תחומי החיים. אלא שבניגוד למה שנראה, דווקא מתוך המשבר הזה אנתנו צריכים לצמוח.

מדוע? מפני שמשבר זה ממשר על כך שעוד ועוד בני אדם מתייאשים מנתיב ההתפתחות האגואיסטי ומבינים שהוא הוביל אותנו למבוי סתום. מנגד, הצורך החדש שדוחף את האנושות לגלות דרך אחרת, מהווה סימן לכך שהגיע הזמן שבו כל אדם יוכל לגשת לכתבי הקבלה המקוריים ולשאוב מהם את ההדרכה שנחוצה לו כדי לעלות על נתיב התפתחות חדש – נתיב אהבת הוולת.

את התהליך הזה, שתחילתו בראשית המאה הקודמת, מובילה נשמה חדשה שהתגלגלה לעולמנו – הרב יהודה אשלג, "בעל הסולם".

בעל הסולם לוקח את הספר החשוב ביותר שחיבר רבי שמעון בר-יוחאי, "ספר הוזהר", וכותב לו את פירוש הסולם המקיף. את כתבי האר"י הוא מקבץ יחדיו, מפשט, מבאר והופך אותם נגישים עבור הדור החדש.

הוא מחבר ספרים ומאמרים, מוציא לאור עיתון, נפגש עם ראשי היישוב, ובניהם דור בן גוריון. הוא מוכן להסביר את חכמת הקבלה לכל אדם ברחוב שמוכן להקשיב. רעיונותיו, שנתפסו על ידי רבים מהסובבים אותו כמהפכניים, הולכים וקורמים עור וגידים. הוא נדרש למלאכה לא פשוטה כלל; עליו להסיר את המחיצות, לבער את הבורות ולהפריך את האמונות התפלות והמיתוסים שדבקו בחכמת הקבלה לאורך שנים. אך מעל הכול, עליו לפתח שיטה להתפתחות רוחנית שתתאים לכל אדם בימינו.

הוא דבק במשימתו עד אחרית כוחותיו, ומצליח להגשים את הלום המקובלים – הקבלה נעשית נגישה לכל אדם שחפץ בה, ללא כל תנאי מוקדם. האיש הגדול הזה הוביל מהפכה רוחנית שאת פירותיה אנו קוצרים היום. בזכותו שלם המגנל שנפתח עוד בתקופת אברהם. ספרי הקבלה שהיו סוגרים בעבר באלפי מנעולים, נפתחים כיום עבור כולם בעזרת מפתח אחד ויחיד – רצון האדם.

במאמרו ובספריו הרבים התאים בעל הסולם את השיטה שמלמדת איך לאהוב באמת במיוחד עבורנו. עבור הדור שסובל יותר מקודמיו מניכור ושנאה, הדור ששואל על משמעות החיים ורודש לקבל מענה אמיתי לשאלתו. לא פעם כתב כי היה עלינו להתפתח לאורך כל ההיסטוריה רק כדי להגיע לרגע שבו נבשיל לממש את חכמת הקבלה ונטל לכות על ידה לחיים מלאי סיפוק, טוב ואושר. והנה, בימינו, הגיעה העת. כתב על כך בעל הסולם: "שמח אני שנבראתי בדור כזה, שכבר מותר לפרסם את חכמת האמת".

^[1] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל': 09-509-1700

^[2] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל': 09-509-1700

הולך לרהיות כאן טוב, הכי טוב...

פותרים את המשבר האקולוגי!

מה גורם לטבע לצאת מאיזון

ומה באמת אפשר לעשות כדי להציל את הכדור?

תקופה ארוכה של טורנדו עם שנות הוויים (דולי?!), שיטפונות, רעידות אדמה ושריפות ענק, הם רק חלק מהאירועים שפקדו אותנו לאחרונה. ועוד לא אמרנו דבר על שכבת האוזון המידלדלת, זיהום האוויר ותופעות מוזרות אחרות. בקיצור, הוא כבר ממש "מתחמם". קראו לזה משבר, קראו לזה שיגעון, קראו לזה איך שתרצו. מה שבטוח הוא, שאי אפשר יותר להישאר אידישים.

ואכן, נדמה שהאנושות מתחילה להתעורר. אינספור עמותות וארגונים ירוקים מתגבשים כדי לנסות למצוא מענה למצב המדאיג.

אל גור, סגן נשיא ארה"ב לשעבר ואחד המנהיגים של המלחמה הירוקה, הגדיל ועשה סרט פרובוקטיבי על משבר האקלים שגרף על הדרך את פרס האוסקר האמריקני ופרס נובל לשלום. אבל אפילו האוסקר בכבודו ובעצמו עומד חסר אונים מול ההתחממות הגלובלית. אז מה באמת אפשר לעשות כדי להציל את הכדור?

קודם כול לנשום עמוק ולהירגע, ואז כדאי לנסות לטפל בשורש הבעיה – חוסר ההבנה שלנו את החוקיות שעל פיה הטבע עצמו מתנהל. למה הכוונה? מבט מעמיק במערכת חלקיה יגלה כי איזון והרמוניה הדרתי מתקיימים בין כל הטבע. כל הפרטים קשורים זה לזה ותלויים זה בזה, עד כדי כך שפגיעה בפרט אחד מוציאה את כל המערכת מאיזון וגורמת לזיקים כבדים. אם נתבונן למשל במערכות היחסים המתקיימות בממלכת החי, נגלה שהן פועלות בדיוק לפי העיקרון הזה. של אהבה ודאגה הדדית. יש מצב שמתרוצצות עכשיו בראשכם תמונות קשות מסרט הטבע האחרון שראיתם, אך אל תתנו לזה להטעות אתכם.

הטבע נראה אמנם אגואיסטי ואכזרי כפי חוץ, אולם התבוננות עמוקה יותר מראה שכל המאבקים וההתמודדויות פועלים דווקא כדי להבכיר את האיזון הפנימי שלו. חוקרת השימפונים המפורסמת, ד"ר ג'יין גודול, שבילתה שנים ארוכות מחייה בטבע, העידה על כל כסיספרה על מה שחווהת: "הרגשתי שאין בטבע כוח רע, אלא אהבה טהורה".

מבט מעמיק במערכת הטבע יגלה כי איזון והרמוניה הדרתית מתקיימים בין כל חלקיה

אז מה בכל זאת גורם לטבע לצאת מאיזון?

ניחשתם נכון – אנתנו, בני האדם. האדם הוא היצור היחיד בטבע שדואג לעצמו בלבד, מנצל את זולתו ובונה את עצמו על חורבן האחר. אמנם לא תמיד אנו עושים זאת במודע, אבל כידוע, "אידיעת החוק אינה פותרת מהמעונש". גם אם איננו מכירים בכך, אנו מהווים חלקים אינטגרליים ממערכת הטבע, ולכן שאנו מתייחסים לסביבה בצורה אגואיסטית, אנו מציאים את המערכת כולה מאיזון. אבל יש לנו רק חידושות טובות עבורכם! בניגוד לבעלי החיים שפועלים באיזון מתוך הכרח, לנו ניתנה הזכות להתאזן עם חופשית. אין הכוונה שעלינו לשוב לחיות במערות ולצוד איילות בחינת, אלא עלינו לבנות חברה המיוסדת על עיקרון של נתינה ואהבת הזולת.

במידה שנעשה זאת, לא רק שנשיב לטבע את האיזון האבוד, אלא נתעלה לדרגת קיום חדשה ונרגיש את השלמות שקיימת במערכת הטבע כולה.

עניין של חינוך

איך להסביר לילד על הטבע שלו, על תפקידו בחברה ועל כך שלחיינו יש תכלית

אם יש דבר שמאחד את כל ילדי העולם, הרי הוא האהבה לחופש הגדול. אבל בישראל 2008 ההורים מצפים לחופש לא פחות מהילדים. מדוע? כי כמו שנראית מערכת החינוך בארץ, יותר טוב שישארו בבית. זו היתה יכולה להיות פתיחה מצוינת למופע סטנד-אפ כושל, אילולא היה מדובר בנושא החשוב והרציני ביותר בחיינו: הילדים שלנו – שלך, שלך ושלך... אז לפני ששנת הלימודים הבאה מתחילה, נדבר לרגע אנתנו – ההורים, ונסה להבין יחד איך לחבר גם את "החינוך" ל"מערכת".

אם רק ניתן להם את ההזדמנות, הם ישאירו אותנו, ה"זקנים", הרחק מאחור

נחתיל מהסוף. כל דור שנולד לאוויר העולם נושא בתוכו את כל ההישגים, האכזבות, הרצונות וההתפתחויות שהיו מנת חלקו של הדור שקדם לו. למעשה, האנושות נמצאת כל הזמן בתהליך של שדרוג איכותי. מספיק לראות באיזון טבעי ילדינו מתחברים לטכנולוגיה, כדי להבין שהם הרבה יותר מפותחים מאיתנו ושאם רק ניתן להם את ההזדמנות, הם ישאירו אותנו, ה"זקנים", הרחק מאחור.

אך זו רק דוגמא קטנה, כי עם כל הכבוד למשיכה שלהם

לחידושי הטכנולוגי האחרון, לדור הזה יש צורך עמוק

בהרבה, צורך שאנתנו בכלל לא מודעים אליו.

הילדים של היום לא מוכנים יותר לפסוע בשקט בנתיב המוכר של בית ספר – רכישת מקצוע – משפחה – ילדים. בתוכם בווערות שאלות כמו: מה יוצא לי מכל זה? בשביל מה ללכת לבית הספר? בשביל מה לפתח קריירה? להקים משפחה? אך במקום לענות, אנו מעמיסים עליהם אינספור נתונים יבשים, שהם ישכחו רגע אחרי בחינת הבגרות.

וזאת בדיוק הבעיה. מערכת החינוך מנסה לנהל את המערכה הבאה עם כלים של המערכה הקודמת. בתי הספר מכשירים את הילד להיות בעל מקצוע יעיל, טכנוקרט מיומן, אבל כבר מזמן אינם מתיימרים לחנך.

הם מנסים להקנות לילד כלים שבעזרתם יוכל להמשיך את חייו כאיש היי-טק, עורך דין, רואה חשבון או פרסומאי מצליח. אבל הוא כבר שייך לדור אחר, חדש, ומה שהיה טוב בשבילנו, כבר ממש לא מספיק בשבילו. דור שרואה את העולם המוכרך והמלאכותי שבנינו, ולא רוצה ללכת באותה הדרך.

אפשר לתפור את המשבר הזה אם נאמץ את העיקרון הקבלי "תנוך לנער על פי דרכו". עלינו לשלב במערכת החינוך תכנים שמסבירים לילדים את מה שהם כבר יודעים בליבם; שכולנו קשורים ותלויים זה בזה כמו תאים בגוף אחד, ושעלינו לחיות באיזון עם התכונה הכללית של הטבע, תכונת האהבה והנתינה הזולה.

ספרי הלימוד החדשים צריכים להכיל הוראות הפעלה

לחיים, להסביר לאדם הקטן על הטבע שלו, על תפקידו

בחברה ובעיקר על כך שלחיינו יש תכלית. והילדים –

הם יקבלו את זה בצורה טבעית. הם הרבה יותר בשלים

ומוכנים לכך מאיתנו.

הילדים האלו הם העתיד, ולא רק שלנו. בעוד כמה שנים הם יהיו המחנכים של הדור הבא. אם נאפשר לילדינו להתחנך נכון ולפי נטייתם הטבעית, נבטיח גם את עתידם של הדורות הבאים.

הרבה יותר מכסף

ההסבר הקבלי למשבר הכלכלי: אם נתחבר, נרוויח

המשבר שבו שרויה כיום הכלכלה האמריקאית סוחף את המשק העולמי כולו למיתון. בכירי הכלכלנים ואנשי העסקים סבורים שהמשבר מצוי רק בראשיתו, ומדברים בקול רם על הזעזוע שהוא עתיד לחולל במבנה החברה ובמערכות היחסים בין המדינות השונות. מה גורם לטלטלה המטורפת הזו, וכיצד עצירים את הסחף? להלן תמצית ההסבר הקבלי למשבר והצעות לפתרון.

בכלכלה, כמו בכל המערכות החברתיות, תלות הדדית היא שם המשחק. משברים שבהם גורם אחד "מדביק" גורמים נוספים ומביא את השוק אל סף קריסה, הם חלק מסממני הגלובליזציה הכלכלית המודרנית. אלא שהניסיונות לחוות אותם באמצעות מודלים מתוחכמים נכשלו פעם אחר פעם. מסתבר, שהמערכת הכלכלית איננה ניתנת לשליטה או לחיזוי מדויק, ופעולה במקום אחד מביאה לשינויים בלתי צפויים במקומות אחרים.

פרופ' גונתר בלובל, חתן פרס נובל (1999) לפיזיולוגיה ורפואה וחוקר בכיר במכון רוקפלר היוקרתי בניו יורק, התבטא לאחרונה בנושא ואמר: "גם המדע טובר שעקרונ ההדריות הוא המפתח לקיומה של כל מערכת בטבע", עוד הוסיף: "ניתן לראות דוגמא לכך בהתנהגות התאים בגוף החי. התאים מתחברים זה לזה על ידי נתינה הדדית לטובת הגוף כולו, כל תא בגוף מקבל את הדרוש לקיומו, ובכל יתר כוחותיו הוא דואג לכלולת הגוף".

המקובלים מסבירים שהפתרון למשבר הכלכלי אינו שונה מפתרון המשבר האקולוגי – הדרך למנוע את הקריסה הבאה מטונה בהבנת החוקיות שעל פיה פועלת מערכת הטבע. כאמור, מבט מעמיק אל מערכות היחסים בטבע מגלה שקיום החיים מתאפשר הודות לאיזון ולהרמוניה שאותן מערכות מקיימות ביניהן.

לעומתן, במערכות המלאכותיות שאנתנו הקמנו, פועלים כלים הפוכים. בבסיס ההתנהגות האנושית ניצב האגו, שיעדיף תמיד את האינטרס האישי והצר של היחיד, על פני טובת הכלל.

הבעיה היא שכלל שאנתנו מנסים להתבדל, אנו מגלים עד כמה אנו קשורים זה לזה. מצד אחד – דוחף אותנו האנו להיפרד זה מזה, ומצד שני – לוחצת עלינו הגלובליזציה להפנים את הקשר הטבעי הקיים בינינו, ולפיקר להתאחד בנתינה הדדית, כדוגמת התאים בגוף החי.

כדי שמערכת חברתית תוכל לשרוד, עליה להיות

מושתתת על חוקי הטבע.

לפיכך, ממליצה הקבלה על מספר צעדים בסיסיים: ראשית, עלינו לרתום את מערכת ההסברה השונות כדי להביא לידיעת הציבור את חומרת המשבר שבו אנו שרויים ואת הסיבות שגרמו להיווצרותו – הפרה עקבית ומתמשכת של החוקיות לפיה מתנהלות מערכות הטבע. יש לשאוף לקדם מודעות רחבה ככל האפשר לעובדה שהאנושות היא גוף רב-תאי אחד, שבו כל תא קשור ותלוי בשאר התאים.

כל פרט במערכת האנושית צטרך להבין שהמודל הרווחי ביותר עבורו הוא אושרו לא הכלל. שינוי מעין זה בידעת הקהל יאלץ את מקבלי ההחלטות ללמנו כיצד לאזן את המערכות האנושיות עם מערכת הטבע.

אם ובין כי אנו חברה אנושית אחת, ונשתמש בכוח העומד לרשותנו כדי לשנות את היחסים בינינו – מפירוד לאהדות – נצליח להיחלץ מהמשבר שבו אנו שרוים, ולהגיע לחוף מבטחים.

ההכרזה: "אם לא תבצעו את המשימה הזו, תהיו חסרי אונים"

זוגיות מושלמת? לא רק באגדות!

רוצים ליהנות מזוגיות מושלמת? להיות מאוהבים ומאושרים לנצח נצחים, ממש כמו באגדות?

הנה כמה עצות שימושיות להעצמת האהבה ביניכם, על פי חכמת הקבלה. לנזור ולשמר!

מאז ומתמיד עסקה האנושות בנושא שבינו לבנינה. החל משירה וספרות, דרך סרטי הוליווד ומדריכי ה"זוגיות בגרוש" וכלה באינספור מדורי היחסים באינטרנט – כולם כאחד ניסו לספק לנו את נוסחת הקסם לזוגיות המושלמת. לפעמים הטיפים עזיבים, והקשר מרגיש כמו הדבר הכי טוב עלי אדמות, אבל לפעמים משהו מקלקל לנו וגורם לכך שהיחסים, איך לומר, לא בדיוק משקפים את מה שרואים בסרטים... וכאן, בדיוק כאן, טמון המפתח לזוגיות המושלמת.

אם נגלה מה מפריע לנו להסתדר עם בחיר לבנו, נוכל למנוע את הסכסוך הבא ולהפוך את הזוגיות למה שתמיד הלמנו עליו. אז מהו אותו גורם מפריע?

האנו שלנו, אומרת הקבלה.

אנתנו עוסקים כל כך במה אנתנו רוצים מהזוגיות ובמה אנתנו מקבלים ממנה, עד שלפעמים, למרות אהבתנו לבן הזוג שלנו, אנתנו שוכחים לבדוק מה הוא באמת רוצה.

בעולם המהיר והעצבני של היום אנו מבלים חלק ניכר מהזמן בניסיון לספק את הרצונות השונים שלנו. מסעדות טובות, מין, שופינג, קריירה ושליטה, הם רק חלק מהדברים שבהם אנו חושקים. ואין עם זה כל בעיה.

טוב, אולי יש בעיה אחת: קצת אחרי שהשגנו את מה שרדפנו אחריו, כבר מתחשק לנו משהו אחר, מעניין יותר, וכך אנתנו שוב פותחים במרדף חדש ומרגש יותר, עד העונג הבא. עיקרון זה לא פוסח על הזוגיות שלנו. אם בהתחלה, כשרק נפגשנו, עפו בינינו ניצוצות, היינו מאוהבים עד הגג ובן הזוג נראה לנו לפחות כמו הנשמה התאומה שלנו, אז לאט לאט

נפלא זה מקנה לזוגיות שלהם משמעות עמוקה ואמיתית.

ההכי טוב...

מעלילות העם הנבחר

התרווחו לכם על כיסא הפלסטיק, והרשו לנו לקחת אתכם למסע קצר בזמן שינסה לענות על שאלת מיליון הדולר – מה אחמדינ'ג'אד רוצה מאיתנו?

אפשר להגיד עליו הרבה דברים; שהוא איבד את השפיות, שהוא מעולם לא היה שפוי, שהוא מסוכן, שאין לו שיניים. דבר אחד בטוח – מחמוד אחמדינ'ג'אד לא ממש אוהב את מדינת ישראל.

כל כך לא אוהב, עד שנדמה כאילו הדבר היחיד שמעסיק אותו מבוקר ועד ערב הוא איך להביא להשמדתה, ומחר ככל האפשר.

ואם זה לא מספיק, אז לחבריו הוותיקים, חסן נסראללה והחמאס על פלגיו השונים, הצטרפו לאחרונה גם הרוסים, ששמחים ללבות את האש ומוכנים לספק לאיראן כמעט את הכול...וזה עוד לפני שהוכרזו, שגם הבחירות הקרובות לבית הלבן, כפי הנראה, לא יטיבו עם היושבים בציון.

ובתוך ים הטירוף הזה היינו רוצים להציע לכם נקודת מבט שפוייה יותר על המתרחש.

אז, התרווחו לכם על כיסא הפלסטיק בבריכה או בחוף הים, והרשו לנו לקחת אתכם למסע קצר בומן. מסע שינסה לענות אחת ולתמיד על שאלת מיליון הדולר – למה שונאים אותו כל כך?

המקום: בכל | הזמן: האלף השלישי לפני הספירה
רוב אוכלוסיית העולם מרוכות במסופוטמיה, ערש הציוויליזציה האנושית. החיים מתנהלים בצורה טבעית, שלווה וללא חיכוכים, עד שלפתע פני הדברים משתנים באופן מוחלט. בוקר בהיר אחד תעוררים הבבלים בתחושה שהחיים הפשוטים במרעה, במערה או מתחת לעץ, הפכו אפורים ולא מספקים.

האגו האנושי (כלומר, הכומר), הדאגה לתועלתו האישית של כל אדם על חשבון טובת הכלל) התפרץ וגרם להם להתרכז בעצמם ולנצל זה את זה. בשיאה של ההתפרצות מתחילים הבבלים לחשוב שבכוחם לשלוט גם בכוח שמגלה את עולמנו, והם בונים את המגדל המפורסם.

בבלי אחד בלבד, אברהם שמו, מסרב להשלים עם המצב. הוא מחפש את הכוח שעמד מאחורי הקלעים, מגלה אותו ומפתח שיטה להתעלות מעל האגו.

אלה שקמשיבים לו, מתקבצים סביבו ולומדים אהבת הזולת מוהי. ברבות השנים גדלה קבוצת תלמידי אברהם אבני והופכת לאומה הישראלית – אומה שיחודה הוא המטרה לשמה היא נוסדת – יישום שיטת ההתעלות מעל האגו (חכמת הקבלה), והפצתה לכל האומות. מבט חטוף על המציאות שלנו מגלה קווים מקבילים בין קורותיהם של בני העת הקדומה לימינו.

האנו שפוף לראשונה בבבל העתיקה מגיע לשיאו כיום, אלא שהפעם, בניגוד לבלב, האנושות כבר מתחילה להכיר בכך שהאגו הוא זה שמוביל אותה למבוי סתום.

איך כל זה קשור אלינו? חכמת הקבלה רואה בבני האדם רקמה אנושית אחת, שחלקיה תלויים זה בזה, בדומה לתאים בגוף החי.

את תפקידו של "תא" המכונה "עם ישראל" מבטא צירוף המילים שמרכיב את שמו ישר-אל.

כלומר, ישר אל הכוח העליון, כוח האהבה, שגילה אברהם בבבל העתיקה והציע את האנושות לעתיד רוחני חדש בדרך האחדות. הבעיה היא, שאנו ממאנים למלא את תפקידנו הטבעי באורגניזם האנושי. וכל עוד זה המצב, סבולו של הגוף כולו הולך וגדל.

כעת, אם נחזור לשאלה שבה פתחנו, נבין שתפקיד מכבש הלחצים שמפועל עלינו, איננו למחוץ או להרוס, אלא דווקא לעורר אותנו לשחרר את הפקק שמעכב את התפתחותה הרוחנית של האנושות.

קללת הגרעין האיראני קוראת לנו לשוב אל אהבת הזולת, אל הגרעין הפנימי שלנו כעם. כשנעשה זאת, הגוף האנושי יחזור לתפקד בהרמוניה בין כל אבריו, ובהתאם לכך גם המציאות תשתנה לטובה.

^[1] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל' 059-209-1700 (7)

^[2] קבלה לעם | גיליון 30 | תמוז תשס"ח | יולי-אוגוסט 2008 | www.kab.co.il | טל' 059-209-1700

« המושג השלם ביותר

אהבה אמיתית מתקיימת כאשר אהבתו של אדם לזולת כה גדולה, עד שהוא מרגיש את החסרונות, הרצונות והתשוקות של הזולת כאילו היו שלו. כשאדם מתעלה למדרגה רוחנית כזו, הוא מרגיש את המושג האמיתי והשלם ביותר של האהבה.

« אהבה שאינה תלויה בדבר

כשהאדם אוהב את האחרים מבלי לרצות לקבל תועלת אישית מכך, אהבתו נחשבת ל"אהבה שאינה תלויה בדבר". זוהי מדרגה רוחנית נעלה מאוד, והדרך להגיע אליה היא באמצעות הלימוד בספרי הקבלה המקוריים. בעת הלימוד האדם מעורר על עצמו את השפעת האור העליון, ופוסע לאט ובבטחון בנתיב שמוביל להרגשת "אהבה שאינה תלויה בדבר".

« רשת של קשרי אהבה

בעולם שלנו אנו מכירים בני זוג שחיים ומסתדרים היטב, ממש כמו זוג יונים. אך ברוחניות אין זוג נשמות שנועדו במיוחד זו לזו, אלא כל הנשמות נועדו להתחבר זו עם זו בקשרי אהבה אמיתית. כשיעשו זאת, הן יגלו ביניהן את הכוח העליון, כוח האהבה והנתינה.

« אהבה אגואיסטית

כמעט כולנו אוהבים דגים, אבל לא באופן רומנטי - אנו בעיקר נהנים לאכול אותם. אהבה אגואיסטית משולה לאותה אהבת דגים. האהבה האגואיסטית היא הרגשת התענוג והסיפוק שמפיק האדם מניצול הזולת, מכך שהזולת מספק את תאוותיו.

« אהבת אם

בשונה מ"אהבת הדגים", אהבת האם לילדיה היא אהבה טבעית. האם תופסת את ילדה כחלק בלתי נפרד ממנה, והוא הופך עבורה לחשוב יותר מחייה. לכן, באופן טבעי עושה האם את הכול כדי למלא את צרכי ילדיה, ואף מציבה אותם מעל לצרכיה. לבסוף, כשילדה נהנה, היא מתמלאת בסיפוק ובתענוג.

« אהבה מתוך יראה

האהבה שלנו קשורה תמיד ביראה, כלומר בפחד שמא נאבד אותה. על פי חכמת הקבלה קיימים שני סוגים של יראה: יראה גשמית ויראה רוחנית. בעולם שלנו האדם דואג כל הזמן לכך שהאחרים יאהבו אותו, כי הוא מפחד שבמצב אחר הוא יינזק. ברוחניות, האדם אוהב את הזולת ללא שום כוונה לתועלת עצמו ומפחד שאהבתו תתמעט או תיפסק.

« אהבה לפי מידה

כדי להתעלות לרוחניות, עלינו לאהוב את הזולת בדיוק באותה המידה שאנו אוהבים את עצמנו. אבל איך נדע מהי המידה ומהי הצורה שבה אנו צריכים לאהוב את האחר? נבראנו עם טבע של אהבה עצמית כדי שנלמד עד כמה אנו אוהבים את עצמנו, ומתוך כך נדע לאהוב את הזולת באותה המידה.

« הרצון הבוער

האדם שהולך בדרך הרוחנית ולומד בספרי הקבלה, מפתח בתוכו רצון בוער להביא את כל העם לאחדות ולאהבה. לכן פעלו וקיוו כל גדולי המקובלים.

תצלום מאת: נטליה טרנר, מרפאת 'קבלה' בירושלים, 2014.

כל האמת על גלגולי נשמות

מה הייתם בגלגול הקודם? ומה באמת קורה לאחר המוות?

ישוב ויתגלגל לעולם הזה לאחר פטירתו עד אשר ישיג אותה. האם יש דרך לדעת מה הייתי בגלגול הקודם?

ובכן, בזאת לא יוכלו לעזור קוראים בקפה ומיסטיקנים למיניהם. רק כשאדם מתעלה באמצעות שיטת הקבלה לעולם הרוחני, נפרסות בפניו כל תקופות החיים והגלגולים שעבר, והוא מבין את הסיבה שהובילה אותו לעבור גלגולים מסוימים ולא אחרים.

איך מוצאים את ה"נשמה התאומה" שלי?

כשאנו מחפשים בן זוג, כדאי לבחור אותו לפי נטיית הלב, מראה העיניים ושיקולים ארציים אחרים, ולא על סמך "פנטזיה רוחנית" או מחשבה קוסמית כי נועדנו זה לזו "מלמעלה".

מה קורה לנשמה שהתחילה בתיקון ולא הספיקה לסיים אותו?

אדם שכבר הפך להיות בעל נשמה והביא אותה לדרגה רוחנית כלשהי, בתקופת החיים הבאה הנשמה שלו תמשיך את התהליך הרוחני בדיוק מאותה מדרגה רוחנית שאליה הגיעה.

האם אדם יכול להתגלגל בתור בעל חיים?

בניגוד למה שנהוג לחשוב, נשמת האדם אינה מתגלגלת אף פעם בחיות, צמחים וודאי שלא בחפצים דוממים.. הנשמה יכולה להתגלגל רק בדרגת האדם. אם כך, מדוע מסופר בחלק מספרי הקבלה, על אנשים ש"נשמתם התגלגלה בבעלי חיים"? התשובה פשוטה. כבר בתחילת המבוא לספר הזוהר (אות ה), כתוב שכל כתבי המקובלים מתייחסים תמיד "רק לבחינת נשמות בני אדם". במילים אחרות, כל כתבי הקבלה המקוריים שבהם מוזכרים המושגים "דומם", "צומח", "חי" או "מדבר", מתייחסים אך ורק לפנימיותה של נשמת האדם ומתארים את רמות ההתפתחות השונות שלה. לכן, כאשר המקובלים כותבים שנשמתו של אדם מתגלגלת בנשמת בעל חי וכדומה, כוונתם ללמד את הקורא שאותה נשמה עוברת משלב התפתחות אחד למשנהו.

איך אפשר לחיות לנצח?

אחד מגדולי המקובלים בדורנו, הרב ברוך שלום אשלג (הרב"ש), סיפר איך מרגיש מקובל ששיג את העולם הרוחני. הוא המשיך את המעבר מתקופת חיים אחת לתקופת חיים אחרת להרגשה של אדם "שמחליף חולצה ישנה בחדשה". שכבר משיג את הרוחניות, הסביר הרב"ש כמו כל המקובלים שקדמו לו, מרגיש אותה מוחשית ועשירה בהרבה מהעולם הזה, ולא חש בהבדל עם פטירתו.

עבור מי שסיים את התפתחותו הרוחנית, וחווה את המציאות כשלמה ונצחית, אין צורך להתגלגל מחדש. הוא ממשיך לחוות את ההרגשה הרוחנית גם לאחר שהוא נפטר מהעולם הזה, היא נותרת עימו לנצח.

לפי שנים מנסה האנושות למצוא את התשובה, אך השאלות הנצחיות עדיין נותרו ללא מענה - מה מתרחש לאחר המוות? מה יקרה לנו בסוף חיינו?

המקובלים, חוקרי המציאות, לא "שבו מהמוות" כדי לגלות לנו את התשובה, אך הם מסבירים שאין צורך בכך. אם רק נבין את התהליך המתרחש, נוכל לגלות את "העולם הבא" עוד בחיינו. לשם כך, קיבצנו עבורכם את השאלות המעניינות ביותר בנושא וכמובן, מצפופת לכם גם תשובות.

מהי נשמה?

בניגוד למה שרובנו חושבים, לא לכולם יש נשמה. "נשמה" היא כלי רוחני, מעין "חוש" שדרכו מרגיש המקובל את הבורא, את כוח הנתינה הטוב, השלם והנצחי. התעוררות הרצון לרוחניות - הרצון לגלות לשם מה אנו חיים? - נקרא בקבלה "הולדת הנשמה" או "ניצוץ הנשמה". אדם שמפתח את הרצון הזה באמצעות חכמת הקבלה יוצר לבסוף את אותו כלי חישה רוחני המכונה נשמה ומרגיש דרכו את הבורא.

אז מה באמת קורה לנו לאחר המוות?

ברגע המוות הגוף הפיזי שלנו מפסיק להתקיים. אם הצלחנו לפתח נשמה במהלך חיינו, נמשיך להתקיים בה גם לאחר מות הגוף. אם לא פיתחנו את הנשמה בחיינו, נמצא את עצמנו שוב בעולם הזה.

מהו העולם הבא?

המקובלים מסבירים כי "העולם הבא" הוא לא העולם שמחכה לנו לאחר שנמות. המושג "עולם הבא" מתייחס למציאות עליינה שאותה משיג אדם ההולך בדרך ההתפתחות הרוחנית. את המציאות הזו משיג האדם בעודו בחיים. אדם שלא השיג במהלך חייו את הרגשת העולם הרוחני במלואה,

זה לא קבלה!

חכמת הקבלה סובלת מהרבה מיתוסים, דעות קדומות ודמיונות שזו שנקשרו לשמה, במיוחד בשנים האחרונות. חשבנו שהגיע הזמן להפריך אותם

המיתוס: הקבלה קשורה לקלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה.

האמת: קלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה הן מיסטיקות נפוצות שנקשרו לשמה של הקבלה במאה השנים האחרונות. אין כל קשר בין קבלה לבין אלה.

המיתוס: בקבלה יש שימוש במדיטציות למיניהן.

האמת: אין "מדיטציה קבלית". הקבלה מלמדת את האדם איך לשנות את יחסו משנאה לאהבת הזולת.

המיתוס: כדי להיות מקובל צריך לקשור חוט אדום על היד ולשתות "מים קדושים".

האמת: חוטים אדומים, מים קדושים ושאר אביזרים "רוחניים" רווחיים, הם המצאה מסחרית משגשגת של עשרים השנים האחרונות.

המיתוס: המקובלים מתמחים בייצור קמענות.

האמת: בעולם שלנו לא קיים שום חפץ גשמי בעל תוכן רוחני. חפצים כאלה יכולים לסייע לאדם ברמה הפסיכולוגית בלבד. המקובלים אינם מתמחים בייצור קמענות.